

EL BOSC DE POBLET

Conca de Barberà

de Les Masies a la Trinitat, Sant Joan i retorn pel Mirador de la Pena

Distància	15,8 km
Desnivell acumulat	786 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	16 de desembre de 2009
Cartografia	Editorial Piolet (Mapa 1:25.000). Muntanyes de Prades.
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=661074

El Bosc de Poblet és un espai protegit d'ençà 1862, després d'haver quedat pràcticament desforestat. Actualment constitueix la part més important del Paratge Natural d'interès Nacional de Poblet. És situat a migdia del Monestir de Poblet, a l'extrem nord occidental de les Muntanyes de Prades.

Aquest itinerari transcorre per la part més llevantina u occidental, però cal visitar també la ponentina, la que conforma el triangle entre la font de la Teula, la Mola dels Quatre Termes i el Tossal de la Baltasana, on s'hi localitzen les comunitats vegetals més importants (teix i roure reboll). Tot el paratge del bosc és de gran interès excursionista.

Aquesta ruta passa per l'ermita troglodítica de Sant Joan de la Muntanya, la de la Trinitat i el mirador i barranc de la Pena. El mot, en aquest cas, no es refereix a cap càstig ni dolor o angoixa, sinó a penya o penyal.

És un itinerari circular fàcil, de desnivell moderat per camins i pistes fressats i ben senyalitzats. Si convé, podeu escurçar-lo. Coincideix parcialment amb el GR 175, La Ruta del Cister. Està descrit en el sentit de les busques del rellotge, però podria fer-se en sentit contrari.

Opcional: passada l'ermita de Sant Joan tenim molt a prop la via ferrada de la Feixa del Colom. És curta i fàcil (K1).

Accés. Per la TV-7007 entre el Monestir de Poblet i Les Masies, al km 0,9 la carretera fa un revolt molt tancat a l'esquerra. A mà dreta hi ha una zona d'aparcament, un Punt d'Informació del Paratge Natural i en parteixen els seus itineraris 1 i 2 (rètols).

Comencem a caminar per la carretera fins al nucli de les Masies. Deixem una primera cruïlla a mà dreta i per aquesta mà prenem la segona, guiats pels rètols del GR 175 Ruta del Cister. És el camí del Balneari a la Masia d'en Simón que marxa vers llevant, asfaltat primer, sobre terra després d'abandonar el nucli.

Abastem una cruïlla a l'alçada de la Masia de la Font de l'Oca (rètol d'itinerari) on girem 90° a mà dreta, prenent el camí carreter del Coll de la Vena, que s'enfila vers migdia. El camí esdevé corriol. Deixem a mà dreta una casa enrunada i, continuant en moderat pendent en la mateixa direcció, després d'unes escales, arribem al coll.

Coll de la Vena (o de la Bena) (684 m, rètols indicadors). Hi coincideixen tres pistes. Nosaltres prenem un corriol que baixa vers migdia i que és una drecera de la que ho fa vers xaloc (SE). Després la seguim vers migdia i aviat vers gregal (ENE) quan gira cap aquella direcció, seguint el barranc de l'Ermita.

Rebutgem a mà dreta un corriol que s'enfila. És el Sender de l'Artiga (rètols indicadors i de direcció)(1). Continuem per la pista entre planera i de suau baixada fins a la cruïlla de la Trinitat (rètols indicadors). Prenem el trencall de l'esquerra que baixa a creuar la riera.

La Trinitat (561 m). Àmplia zona d'esbarjo a l'ombra d'uns plataners. Hi ha una capella, una font, taules i fogons. S'hi pot accedir amb vehicle. Retornem a la cruïlla i continuem la pista vers llevant, fent llaçades en suau pujada. Més amunt la pista

vira a migdia, quan rebutgem a mà dreta un sender que s'enfila al Comellar de les Cent Fonts(2). Després torna a llevant i a nord.

Després d'un marcat revolt de 360° deixem la pista que, pel costat d'un refugi forestal, va encarant-se a ponent tot marxant a mitja obaga. Seguint el GR (rètols indicadors) prenem un corriol que s'enfila fort a mà esquerra, vers gregal (NE) primer i llevant més endavant. Va encarant-nos a l'evident timba rocallosa rogenca on hi ha Sant Joan. Deixem el corriol pel que el GR segueix cap a Montblanc (rètols indicadors) i en prenem un altre que, en poca estona, ens enfila a la mola.

Sant Joan de la Muntanya (709 m). Ermita troglodítica adossada a un penyal encarat a Montblanc (llevant). Restaurada durant la darrera dècada per un grup de voluntaris, després d'haver restat pràcticament enrunada. Hi ha una font i, al punt més alt, un mirador amb taula d'orientació, llibre de signatures i pessebre. És vèrtex geodèsic. Hi arriba una pista des de Montblanc. Ben a prop, senyalitzada, hi ha la balma coneguda com Cova de Nialó. Cal anar-hi amb cura dons el camí passa per l'estimball. Malgrat que és protegit amb cadenes.

Prosseguim camí per la pista, però la deixem aviat quan fa un revolt en travessar el barranc de Sant Joan (3). Prenem un corriol a mà dreta, senyalitzat per un rètol, que en moderat però llarg pendent ens mena pel barranc fins a la carena.

Tallafocs (828 m). La carena fa de partió d'aigües entre el Barranc de l'Ermita (de la Trinitat) al nord, més abrupte, i el de la Vall, a migdia, més suau. S'allargassa de gregal a garbí, entre la Tossa i el Pic de l'Àliga. Termenal entre Montblanc i l'Espluga de Francolí, és recorreguda per un tallafocs i una pista.

Seguim llarga estona aquest tallafocs per la seva pista, vers garbí (SO) en suau i sostingut pendent. Aviat deixem a mà esquerra una pista i força més enllà, al punt més alt del recorregut (996 m) abandonem el tallafoc per un corriol a mà dreta que baixa a l'obaga. La cruïlla no és senyalitzada. Per localitzar-la ens servim d'un pal amb rètols indicadors dels límits del parc. Aquest corriol puja per l'esquerra des del Mas d'en Llor pel Coll dels Ventanals i baixa a trobar-ne un altre que prové de Coll de la Creu de l'Ardit, pel que hi discorre la variant 4 del GR 171, entre el Refugi dels Cogullons i les Masies. (Rètol indicador del GR a la nova cruïlla). A partir d'aquí ens guiem amb els senyals del GR per emprendre el retorn a Les Masies. En fort pendent de baixada abastem ben aviat el Mirador de la Pena.

Mirador de la Pena (970 m)(4). Situat al fil de la cinglera, amb bona barana de protecció, pessebre, llibre de signatures i taula d'orientació. Hem llegit que en dies clars pot albirar-s'hi el campanar de la Seu Vella de Lleida, el Montsec i els cims pirinencs entre el Ripollès i la Ribagorça. Al nostres peus queda el refugi forestal de la Pena. Més enllà el monestir i la plana.

Continuem baixant per un camí ample que fa una marrada en sentit horari i després llaçades fins abastar la pista que puja de les Masies (rètol indicador), a pocs metres de la Font del Deport. Seguim les llaçades de la pista passant pel costat de la Cascada fins poc més enllà del Pou de Gel (5) on, al mig d'un revolt a l'esquerra l'abandonem per prendre un corriol a mà dreta.(6)

Baixem pel barranc dels Boixets, trobem a mà esquerra la recreació d'una antiga carbonera (cartell explicatiu). Poc més enllà la Plaça de la Llibertat, petita clariana entre l'alzinar amb bancs. Després continuem baixant vers el nord pel barranc de la Pena (o de Sant Bernat), fins a la Pedrera de l'Escolta, explotació fora de servei que avui serveix per a fins didàctics.

El camí, sempre ben fressat i senyalitzat, més avall de la pedrera esdevé pista fins a menar-nos a la que hem deixat sota el pou de gel. En poca estona retornem al punt de sortida.

(1) Aquest sender enfila cap a l'Obac del Vessant de la Pena on enllaça amb la mateixa pista que estem seguint i que hi arriba després de fer una àmplia marrada. Vers ponent mena a la Font del Deport. És una alternativa si no

volem passar per Sant Joan de la Muntanya, opció gens recomanable perquè ens perdem un dels punts més interessants de la ruta.

- (2) De forma semblant a l'anterior, podem fer servir aquest sender com a drecera de la pista per anar a la Font del Deport, saltant-nos però Sant Joan.
- (3) A l'esquerra, per la pista, accés a la ferrada de la Feixa del Colom.
- (4) Pena= Penya, penyal.
- (5) Construcció singular que, pel que hem llegit, havia fet les funcions de capella, habitatge i pou de gel.
- (6) En aquest punt podem optar per baixar també per la Senda del Mata-rucs, paral·lela a la nostra. A banda dels senyals del GR podem servir-nos de les estakes de l'itinerari 1 L'alzinar de la Pena del parc, que puja al mirador pel nostre itinerari de baixada i retorna per l'esmentada senda del Mata-rucs.